

Mgr. Daniel Herman
ministr kultury

Ministerstvo kultury
Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

Vážený pane ministře
Sedmnáctého listopadu proběhlo na Národní třídě v Topičově salonu vyhodnocení architektonicko - sochařské soutěže na pomník doktorky Milady Horákové, který má být postaven na Pětikostelním náměstí na Malé Straně.

Trápí mne absurdní zlý sen a nemůžu se z něho probudit. Jedu společně s architektem na vyhlášení výsledků soutěže na pomník Milady Horákové, hrdinky obou odbojů, která položila život za naši svobodu. Konečně tedy, když už tu svobodu 25 let máme, postavíme jí pomník na Malé Straně. Ale jak už to ve zlých snech bývá, věci důvěrně známé se začínají měnit a křivit v děsivé stvůry až se člověk probudí hrůzou.

První šok nastal, když jsme shledali, že soutěž obeslalo pouze 23 umělců. Při tak čestném úkolu bych očekával alespoň 223 účastníků. Pan doktor Zemina to ale viděl přesně obráceně a pochvaloval si velkou účast. Pak přešel k samotnému hodnocení. Řekl, že tam byly i figurální pokusy o ztvárnění doktorky Horákové, ale ty dali stranou a nehodnotili je, protože dnes už stejně nikdo neumí velkou figuru vymodelovat a tak by to mohlo špatně dopadnout. To prý dnes umí jenom tady pan profesor Hendrych. (Stálý osvědčený člen velmi mnohých komisí). Během svého pedagogického působení to zřejmě nedokázal nikoho naučit. Ostatně, soutěž takového významu měla být dvoukolová, aby vybraní sochaři mohli jasně ukázat ve větším měřítku kam jsou schopni dovést svůj záměr. Komise dále jen posuzovala návrhy, kde se pracovalo se symboly. Velká část účastníků použila jako námět soudní pultík s mikrofonom a tak komisari seznali, že to bude určitě ten nejlepší symbol, který veřejnost pochopí a ráda přijme. Vybírali tedy mezi pultíky a mikrofony až zvolili ten s nejlepším nápisem.

Zlý sen pokračuje. Pomník je realizován. Na Pětikostelním náměstí se objeví pultík s mikrofonom. Kde kdo si myslí, že se jedná o pražský Hydepark a zkouší do mikrofonu hulákat, pak ho ohne nebo ukrotí. Nakonec si přečte ten nápis a pochopí, že zničil pomník největší hrdinky poválečné doby.

Kdepak to jsme, pane ministře? Je přijatelné, aby po Miladě Horákové zbylo pro paměť národa než pultík s mikrofonom, jako když doma po zemřelém ostane zubní protéza a brýle? Je toto opravdu pomník, který Miladě Horákové dlužíme? Máme zapomenout a zahodit tak skvělou sochařskou tradici, kterou reprezentovala plejáda obrů od Myslbeka a Štursy k Wagnerovi a Makovskému a která dosud žije v jejich následnících?

Je to jen moje můra, nebo ta můra zmaru a kulturního vykořenění rdousí svými odpornými křídly celou českou společnost a zbavuje ji jasu krásy a velikosti?

Ve jménu čeho bylo zničeno monumentální sochařství v Českých zemích zrušením zákona o veřejných stavbách ruku v ruce s neviditelnou rukou trhu?

Proč se nejprestižnější architektonicko - sochařské soutěže za posledních 25 let zúčastnilo jen 22 tvůrců? Ostatní jsou již vyhubeni?

Je tu nějaký koncepční plán na celkovou likvidaci vysoké kultury aby země lépe podlehla cizí mocnosti? Souvisí nějak zákaz figurativního umění s připraveností České republiky na přijetí islámu?

Vážený pane Ministře, obracím se na Vás s těmito dotazy a žádám od Vás odpověď, neboť jste odpovědný za stav české kultury. Víím, že jste ve své funkci krátkou dobu a rozhodně nemůžete nést zodpovědnost za dlouhodobý ústup od původního etosu Listopadové revoluce. Zpochybnění přirozených tradičních hodnot a dekadenci mravů vnímám a snáším dlouho, ale když se to malomocenství dotklo památky paní Milady Horákové, došla mě definitivně trpělivost. Záměna vysoké kultury za jakousi kulturu komerční, výdělečnou je existenciální chyba tohoto státu. Přestože se udála demokratická revoluce, zůstala nám bohužel Marxova doktrína, že umění je pouze možná nadstavba nad ekonomickou základnou. Je třeba konečně říci, že pokud necháme zajít na úbytě velké umění a společnost nebude vystavena stále živému třibení hodnot a působení krásy velkých myšlenek, ztratí smysl a podlehne zkáze a rozkladu, což je opak vysoce zacílené tvorby. Protože se necítím stísněn a znechucen tímto vývojem sám, píši tento dopis otevřený, abyste mohl najednou odpovědět všem, kdo byli dříve hrdi na české umění.

Akademický sochař
Petr Novák z Jaroměře

P.S. Na další stránce přikládám onen vítězný návrh pomníku.

